

Publicerad 2013-11-08 19:52 av Lena Själsöga Keijser

tystflod

det är så
skuggvingar faller
tungt
över

mina ögon
mitt ansikte

bröstat

och innerst vet jag
rosenorden

jag borde viska till mig själv

vad är
detta liv

en fallande regndroppe

den heta
ökensanden

druvan
i din hand

vad viskar du
in i vinden

ditt hjärtas sång

din
tankes
kugghjul

vilken gåta väver du
av det uppenbara

hör du
kan du höra

vinden andas befriande
genom det lagda

smörja kugghjulens gnisselskorr

med
ditt hjärtas sång

bitterkällan
ljuder vemod

fjällbäcken blöder
ljungen böjer ansikten
in i jord

ljungade
smörjer vitregnen
vemodets stungna hud

ljungens klockor andas
honungströst

i det ängsullen
bäddar stillhet

runt bitterkällans spräckta tonföljen

ty

handvida
silver
spegelns glas
är skymd av sorgeflor

vaggas i vindens
stilla

kala står ansikten
stillhet
i orkanens ögon

slutna

pendeln
stannade i valnötsuret

han följer
hennes vandring

i havet seglar en snäcka

flyger
en pärlemormussla

ögat
är

en vit pärla

vandringen hennes följer han

hon viskar
dig väntar jag
vid solnedgångens strand

han svarar i ögonens slocknande

dig
skall jag finna
var än du väntar

löften
avgivna
brinner i sanden

kvar
vilse

står en man
handen är tom

han kan ej tvinga sitt
detta livsstegets

slocknad

de hindrar livets menings fullföljan

varför

slår du

du kan slå

jag ber dig

linda dina händer

i vaggans späda gren

lyssna till vinden

du kan ej slå sönder ditt hus

du

har byggt

huset ditt

i kärlek

du

har byggt din kropp

i ljusminne

du kan ej slå sönder dig själv

inifrån

är

håller

dina händer

stig in i tystfloden

luften

rör vid späd gren

vaggar

dina lindade händer

mina händer

band du

genom att

ej giva avskedets gåva

däri släpar min vingbörd tung

den jag var

når ej stranden

helterskan

lade

händerna in över såret

ritade tecken

med mjuka fingerpenslar

ur källan

drogs varet ut

såret

gavs vingar

tystfloden tillåts

andas

luften

rör vid späd gren

vaggar

lindade händer

dina

stegen vandrar
stigen

så tydlig
är

min upplevelse

det är så
skuggvingar faller
tungt
över

mina ögon
mitt ansikte

bröstet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten